

Treballadora

Revista de la Secretaria de les Dones, Diversitats i Polítiques LGTBI de CCOO de Catalunya

Núm. 46 - novembre 2017

25-N

Dia Internacional contra la Violència Envers les Dones

**ZERO
VIOLENCIES
MASCLISTES**

**ENS VOLEM
LLIURES!**

www.ccoo.cat

Editorial

Mirada feminista

Fa mesos que vivim envoltades de conflictes complexos que ens sobrepassen i que afecten de manera individual i col·lectiva el nostre dia a dia, la nostra agenda, la nostra llibertat i, fins i tot, la nostra salut.

Hi ha hagut veus que des del feminisme han posat sobre la taula el caràcter genuïnament masculí i patriarcal que impregna el plantejament i la gestió del conflicte en els darrers mesos a Catalunya i a Espanya. Podríem especular que si en comptes d'actors i gestors hi haguessin actrius i gestores o si en comptes del model androcèntric basat en la tàctica, el tacticisme i la confrontació, s'hagués optat per un model basat en la cultura de la pau tant propera a les experiències de dones i del feminisme potser el resultat de tot plegat hauria estat diferent.

Durant mesos el canvi de prioritats de l'agenda política ens ha obligat com a ciutadania i com a organització social i sindical a mantenir vives les prioritats que tenen a veure amb els problemes i les necessitats bàsiques de la gent.

Un any més ens trobem davant d'un mes de novembre en el qual passen moltes coses que afecten la vida de les dones, de totes les dones. Hem d'afrontar la precarietat de l'ocupació, la pobresa o les minses i ridícules polítiques d'igualtat que porten a terme els governs. La signatura d'un pacte d'estat contra la violència de gènere que neix amb moltes limitacions i poca definició pressupostària o la denúncia pública, valenta i col·lectiva de les dones que davant la violència sexual diem #JoTambé per dir #NoésNo o la denúncia permanent de la cosificació i l'ús vexatori del cos de les dones per vendre qualsevol cosa.

Però és encoratjador l'apoderament col·lectiu de les dones o també, tal com hem vist en la XXII Escola de les Dones de CCOO d'enguany, com la mirada feminista s'està convertint en una de les apostes més esperançadores i transformadores davant del capitalisme i el patriarcat que qüestiona d'arrel tot el sistema econòmic i productiu.

També és encoratjadora la resposta col·lectiva davant de la necessitat d'erradicar la violència que s'exerceix vers les dones només pel fet de ser dones. A la feina i a tot arreu, a la negociació col·lectiva i a la nostra acció sociopolítica, acompanyant les dones des del nostre SIAD, denunciant o donant eines per a la prevenció i l'abordatge dels assetjaments sexuals i per raó de sexe amb els protocols a les empreses. O cridant ben fort i a tot arreu que més enllà de defensar el dret a una vida lliure de violències masclistes el que volem assolir és la nostra LLIBERTAT. ●

Alba Garcia Sánchez
Secretària de les Dones, Diversitats i Polítiques LGTBI
de CCOO de Catalunya

Sumari

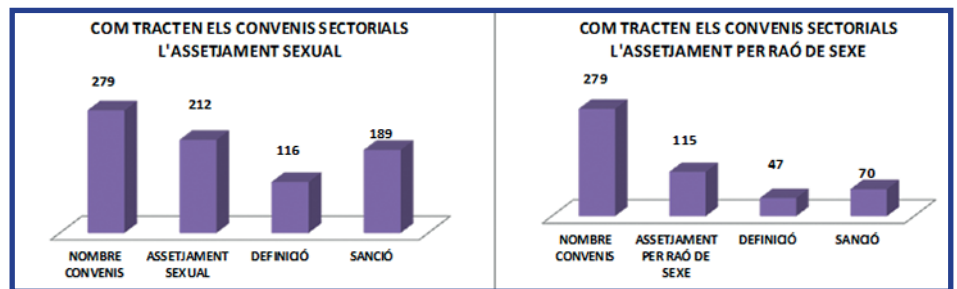
- Entrevista: Beatriu Masià 4
- 200 mesures són moltes o poques per a un pacte d'Estat? 7
- XII Escola de Dones de CCOO Catalunya 8
- La violència sexual va de festa 10
- Altres veus: Dones X Dones 12
- Seguiment sindical de l'assetjament sexual des del SIAD 13

Informe

La negociació col·lectiva és l'eina per combatre la violència masclista a la feina

La negociació col·lectiva és una eina rellevant per actuar des de l'àmbit de la sensibilització, la prevenció, la formació i la intervenció davant la violència masclista. Les manifestacions d'aquesta violència a les empreses són l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe. A més a més, a les empreses hi ha també mesures de protecció per a les dones que pateixen violència per part de les seves parelles o exparelles.

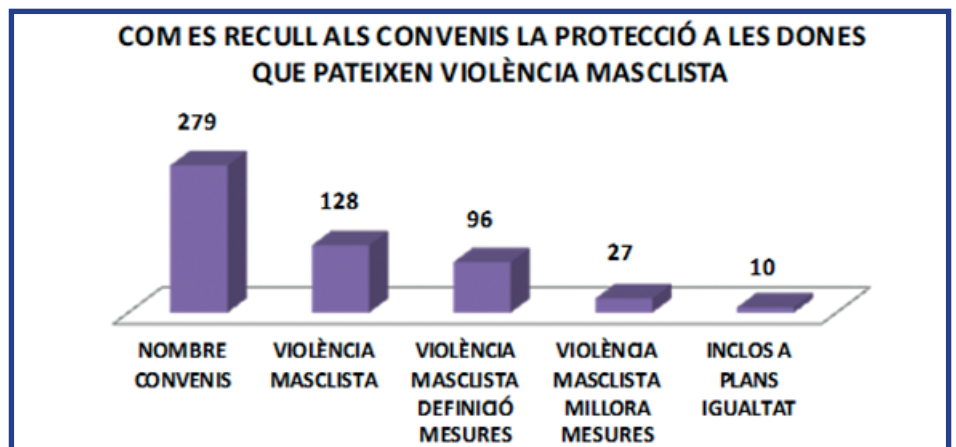
A l'Informe de condicions de vida i treball de les dones (www.ccoo.cat/pdf_documents/2017/CCOO_informe_dones_8marc2017.pdf) fem visible quina és la realitat dels convenis sectorials respecte d'aquests temes.

Dels 279 convenis analitzats, l'assetjament sexual es tracta en 212, mentre que l'assetjament per raó de sexe, tan sols en 115. A més a més, les raons per les quals es tracten són més sancionadores que de prevenció. Tant l'assetjament sexual com l'assetjament per raó de sexe són motius d'actuació per part de les empreses i de la representació sindical, ja que la llei obliga a establir protocols de prevenció i d'actuació davant de l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe. Ambdós han de ser objecte d'inclusió a les nostres plataformes i cal incorporar al conveni les definicions

d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe, com a element que permet prevenir i identificar aquestes violències. D'altra banda, recomanem incorporar a la negociació col·lectiva la *Guia d'elaboració del protocol per a la prevenció i abordatge*

de l'assetjament sexual i per raó de sexe a l'empresa (<https://goo.gl/NadSjL>), amb la finalitat de tenir mecanismes clars d'actuació, respecte dels quals ja hem arribat a un acord en el Consell de Relacions Laborals amb les representacions patronals.

Pel que fa a les mesures de protecció a les empreses per a les dones que pateixen violència masclista per part de les seves parelles i exparelles, hem de dir que aquestes figures tan sols estan definides en una tercera part dels convenis col·lectius sectorials, quan la llei que els dona lloc ja fa

12 anys que està aprovada. És necessari recollir i ampliar aquestes mesures d'una manera concreta a les nostres plataformes i als nostres convenis, ja que aquesta violència ha de tenir resposta en el conjunt de la societat i dins de les empreses, on es troben tant les dones com els agressors.

Per tant, incorporant-hi aquestes mesures fem visible i patent que no és un problema de parella i que tenim molt a dir i molt a fer. ●

Entrevista

Beatriu Masià

“La realitat ens mostra que les lleis, sense voluntat política i sense pressupostos, no tenen la incidència esperada, i que els comportaments humans no es canvien a cop de llei”

Avui parlem amb Beatriu Masià. Una dona feminista amb un llarg recorregut en intervencions d'acompanyament a dones que han patit violència masclista en les relacions de parella i familiars, i impulsora del debat feminista sobre com fer front a les violències patriarcals. Fa 25 anys va ser cofundadora de TAMAIA, viure sense violència.

En la teva llarga experiència acompanyant dones que pateixen violències masclistes, què en ressaltaries? Què t'ha aportat per entendre i defensar una vida sense violències?

Les dones m'han aportat històries de vida en les quals la discriminació i el menyspreu al subjecte femení ha estat una constant. Els relats sobre els abusos patits, ja sigui a la llar, a la parella, a la família, en l'àmbit laboral o en el de lleure donen una dimensió molt clara sobre aquesta violència. A la vegada, observar el seu impacte en la salut biopsicosocial és el que m'ha fet defensar vides lliures de violències masclistes.

Observar els diferents prejudicis que encara circulen vers les dones que pateixen alguna forma d'abús, com si alguna dona estigués exempta del risc de patir-los. Les dificultats encara existents en el camp de la seguretat i la justícia, on la paraula de les dones continua sent posada en qüestió quan s'han d'enfrontar a temes legals, i com això les posa, ens posa a totes les dones, en una situació de vulnerabilitat. Recordem que a Catalunya és on menys ordres d'allu-

nyament es concedeixen. El fet que quan assassinen una dona ningú no es pregunta: què ha fallat dins el circuit de detecció? Què ha fallat en l'àmbit judicial? Què ha fallat en l'àmbit de l'atenció?

Vull donar el valor que es mereix al fet que moltes dones volen contribuir a donar suport a altres dones perquè no hagin de viure aquesta situació. La força de les dones per sortir-se'n, el desig de viure sense violència, el desig de decidir sobre la vida pròpia i les seves aspiracions.

Creus que la violència heteropatriarcal i, consegüentment, la defensa de la llibertat és a l'agenda política i social, tal com el tema es mereix?

Crec que no, que encara no hi és, a l'agenda política i social, com hauria de ser-hi. Certament que s'han fet avenços en l'àmbit de la legislació i s'han dotat de recursos que encara són insuficients: esperes per accedir als recursos d'atenció, dilatació dels procediments judicials... La diversitat territorial: no tots disposen dels recursos suficients i adients. No s'han assolit els estàndards

de qualitat i calidesa necessaris en aquests casos. Recursos d'atenció al col·lectiu LGBTI a tots els àmbits.

Però possiblement el tema que està més endarrerit és el que anomenem la violència estructural, la simbòlica i la institucional, ja que formen part de les mateixes estructures de les societats actuals. En aquest sentit tot allò relacionat amb el món socioeconòmic: presa de decisions, estructura salarial, organització del temps de treball i dedicació a les tasques de cura conformen una situació econòmica de discriminació per a les dones. La continuïtat de la cosificació de les dones, el seu ús com a objectes sexuals adreçats al gaudi masculí, la utilització de noies més i més joves, juntament amb la negació de la mateixa sexualitat i la preponderància del discurs heteronormatiu, deixant al marge altres sexualitats i opcions, creen un imaginari que es reflecteix en la majoria de discursos i relats culturals i de les TIC. El tracte diferencial per gènere en la demanda de serveis, la desconfiança, les exigències parentals pel fet de ser dones requereixen una revisió i un replantejament de com les institucions i els serveis atenen les dones.

Plataforma unitària contra les violències de gènere

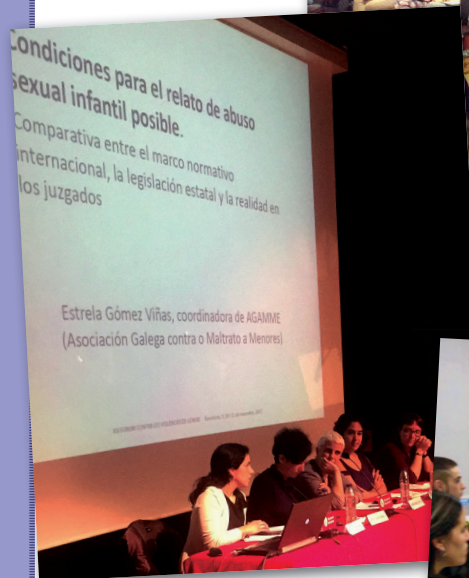
I en els moviments feministes?

Els moviments feministes sempre han estat els que han plantejat la qüestió de les violències masclistes i les necessitats de canvis estructurals per erradicar-les. Les organitzacions de dones han estat les primeres a definir i crear recursos d'atenció per a les dones, i han pressionat els governs perquè facin modificacions legislatives.

Semblava que després de la llei del 2004 contra la violència de gènere i de la Llei 5/2008, dels drets de les dones a erradicar la violència masclista, ja quedava poca cosa per fer, i podríem dir que hi va haver un cert relaxament en relació amb les violències masclistes per part dels diferents col·lectius feministes. Es va aprofundir teòricament i amb les concentracions i manifestacions al voltant del 25 de Novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones. Però la realitat ens mostra que les lleis, sense voluntat política i sense pressupostos, no tenen la incidència esperada, i que els comportaments humans no es canvien a cop de llei.

“Els relats sobre els abusos patits, ja sigui a la llar, a la parella, a la família, en l'àmbit laboral o en el de lleure donen una dimensió molt clara sobre aquesta violència”

Així que els feminismes s'han tornat a fer molt actius en les reivindicacions de drets, en la denúncia de la violència sexual en els diferents espais de relació, que ha generat, a la vegada, reflexions sobre la pervivència del masclisme, a través de l'apropiació del cos i la sexualitat femenina. En aquest sentit cal reconèixer tot l'activisme generat per les dones dels barris davant la violència sexual en els espais d'oci, que em recorden com les vocalies de dones de les associacions de veïns van ser les primeres, també, a oferir espais d'atenció per a dones que patien agressions masclistes. És a dir que els feminismes són imprescindibles si volem avançar cap a una societat lliure de violències masclistes. ●

Ja ha passat un any i, com cada any, durant els dies 9, 10 i 11 de novembre es va celebrar el Fòrum Contra les Violències de Gènere, aquest any ja és el XIII i el tema és: “Teixim resistències davant les violències sexuals”.

En el fòrum d'enguany, vam posar al damunt de la taula les violències sexuals i vam debatre com abordar-les. Així mateix, vam tractar altres qüestions que ens preocupen, com els feminicidis, la islamofòbia de gènere, la tirania de l'ideal de bellesa que violenta els nostres cossos, la violència que pateixen les dones a les fronteres. Vam tractar aquests i altres temes amb dones d'aquí i d'allà, amb professionals, amb les entitats socials, amb la ciutadania, amb la joventut i tots aquells col·lectius amb els quals compartirem vivències i teixirem resistències per exigir als estats la seva responsabilitat en la protecció de la ciutadania i en l'eliminació de totes les formes de violència.

També, com cada any, la Secretaria de les Dones de CCOO de Catalunya vam fer un taller, el divendres 10 de novembre, a les 17 h, sobre l'assetjament sexual a la feina. Vam explicar l'actuació i la prevenció en cas d'assetjament sexual i per raó de gènere a l'empresa i la importància dels protocols. Bona feina! ●

Teresa Vidal Creus
CCOO d'Indústria del Barcelonès

Despatologització **trans** una realitat?

El dia 21 d'octubre es va commemorar el Dia Internacional d'Acció contra la Despatologització Trans, i des de CCOO reivindicuem que queda molt camí per posar fi a la qualificació i el tractament de les persones trans com a malaltes.

La patologització i la psiquiatrització de les persones trans atorguen a les institucions mèdiques i psiquiàtriques el control sobre les identitats de gènere. La pràctica oficial d'aquestes institucions és essencialment reproduir el binomi home-dona.

Aquest binomi pressuposa l'existència única de dos gèneres i associa un comportament específic a cada un d'ells: masculí o femení.

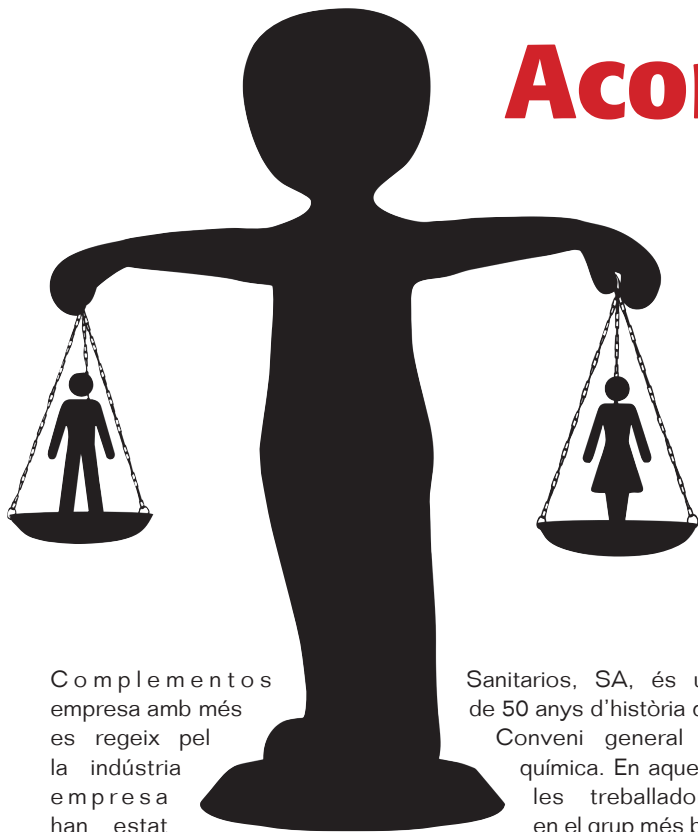
El diagnòstic de disfòria de gènere, necessari per començar els tractaments amb hormones i canvi de gènere, estigmatitza i patologitza la condició de les persones trans.

L'Organització Mundial de la Salut no traurà la transsexualitat de la seva Classificació internacional de malalties mentals, fins a la seva propera actualització, que serà publicada el 2018, però passarà a formar part del capítol de trastorns de la personalitat i el comportament, en el subcapítol de trastorns d'identitat de gènere. I així es continuaran mantenint els estigmes i perpetuant els valors dominants.

Des de l'Àmbit LGTBI de CCOO, per convenciment i compromís, continuarem lluitant fins que s'aconsegueixi la plena llibertat de totes les diversitats afectives i sexuals de les persones. ●

Maria José Gómez Álvarez
Àmbit LGTBI

Acord per reduir la bretxa salarial

d'aquest moment hem fet una acció intensa per reduir la bretxa salarial de gènere dins el mateix grup professional i també entre grups professionals.

Els grups professionals 2 i 4, tots dos amb una presència molt elevada de dones, tenien regulat, en el primer cas, el plus de conveni un 8% més baix que la resta de la plantilla i en el segon cas era, de vegades, fins i tot inexistent, de manera que s'incomplia el conveni.

S'acorda la creació d'un grup de treball per intentar igualar les condicions salarials dins d'un mateix grup i entre grups professionals, cosa que dona lloc a l'acord, ratificat al Tribunal Laboral de Catalunya. Aquest acord, que té com a objectiu reduir la bretxa salarial, estableix un plus de conveni del 15% per al conjunt dels grups professionals. Aquesta equiparació salarial s'implementarà de manera progressiva en 5 anys.

CCOO d'Indústria Catalunya valorem positivament l'acord, orientat a homogeneïtzar l'estructura salarial de l'empresa i a reduir la bretxa salarial, a fi de donar un valor igualitari a la feina que realitzen les dones. ●

Complementos empresa amb més es regeix pel la indústria empresa han estat de l'escala que el 2008, amb el pla d'igualtat, ens vam començar a plantejar fer front a la bretxa salarial de gènere. A les últimes eleccions sindicals, el 2015, CCOO vam aconseguir la majoria i, per primera vegada, una dona és presidenta del comitè d'empresa. A partir

Sanitarios, SA, és una de 50 anys d'història que Conveni general de química. En aquesta les treballadores en el grup més baix salarial, de manera

Ana M. López García
Secretària general de la Secció Sindical de CCOO
a Complementos Sanitarios, SA

200 mesures són moltes o poques per a un pacte d'estat?

El passat setembre el Ple del Congrés aprovava el text que ara es troba a la taula de l'Executiu espanyol. Les companyes de la Confederació Sindical de CCOO van comparèixer a la Subcomissió al maig, on van traslladar les mancances i els buits existents en diversos àmbits, com el laboral, el judicial, el policial, el de l'atenció social o el sanitari. Així mateix, van aportar propostes que, des de la nostra experiència i coneixement, demostren que l'abordatge de la violència masclista com una prioritat de primer nivell és urgent i vital.

El pacte té 213 mesures i un pressupost de 1.000 milions d'euros, i fixa el compromís institucional d'obligar tots els nivells de l'Administració: Estat, comunitats autònomes i ajuntaments. És un pacte de mínims, no afronta el problema estructural del patriarcat i del masclisme, però esdevé un pas important.

El text aprovat millora diversos textos legals, com el de la Llei d'enjudiciament criminal, per suprimir la dispensa de l'obligació de declarar contra el cònjuge, o alguns aspectes de la Llei 1/2004, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, com la formació a magistrats o personal especialitzat que intervé en algun moment en l'atenció, la incorporació d'unitats de valoració forense integrals o el desenvolupament d'un pla integral per prevenir, protegir i reparar el dany a menors víctimes de violència de gènere.

Tot i així, ha deixat escapar l'oportunitat d'integrar totes les violències masclistes més enllà de la que es dona en la relació de parella, tal com es recull en el Protocol d'Istanbul: les de l'àmbit de la parella, les de l'àmbit laboral, les de l'àmbit familiar o totes les sexuals, els matrimonis forçats i la resta de violències de l'àmbit socio-comunitari tal com sí que preveu, per exemple, la Llei catalana (Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista).

Els fons previstos per al pacte són nous i addicionals als pressupostos generals de l'Estat, i les mesures impliquen canvis en diverses lleis existents. Cent milions es destinaran a les comunitats autònomes, però hauran d'acordar-se segons les competències i de manera bilateral amb cada govern autonòmic. 400.000 milions d'euros es destinaran en 5 anys a la Delegación del Gobierno para la Violencia de Género i 20 milions es destinaran als ajuntaments, fet que implicarà un canvi legislatiu per tornar als governs locals competències que la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local (LRSAL) aprovada pel Govern del PP va eliminar el 2015.

Les mesures i recomanacions s'agrupen en 10 eixos: sensibilització, prevenció, millora de la resposta institucional, assistència a les víctimes, protecció de menors, impuls a la formació dels agents implicats, millora del coneixement del fenomen, atenció a altres formes de violència contra les dones, compromís econòmic i seguiment del pacte.

També preveu la creació d'una comissió de seguiment que es reunirà un cop l'any per avaluar els acords assolits i sempre que ho requereixin les circumstàncies. En tot cas, el desenvolupament i l'aplicació seran revisats cada cinc anys.

En l'actual context convuls, molts temes vitals, com el de l'abordatge integral de les violències, la prevenció, la seguretat, la protecció de dones i criatures, les mesures educatives i de suport, la condemna de la violència masclista per part de la societat, però de manera contundent per part dels poders públics, segueix sent una qüestió de primer ordre en l'agenda social i política. Les dones, només pel fet de ser dones, podem patir violència i això és una qüestió d'estat.

Ens volem vives i ens volem lliures!

Alba García Sánchez

XII ESCOLA DE DONES DE CCOO DE CATALUNYA

“Som dones, fem drets, fem lluites”

El dia 19 d'octubre vam celebrar la XII Escola de Dones de CCOO de Catalunya, amb el lema “Som dones, fem drets, fem lluites”, al Museu Torre Balldovina de Santa Coloma de Gramenet. L'escola de dones s'ha convertit, amb el temps, en un important espai de relació i apoderament col·lectiu de les dones de CCOO de Catalunya, en un recer per a la reflexió, per a l'intercanvi, per al debat i per a la proposta. En aquesta edició hi van participar 110 dones.

Vam començar de la mà de Sandra Ezquerra, directora de la Càtedra Unesco Dones, Desenvolupament i Cultures de la Universitat de Vic, amb qui vam poder compartir, des de la mirada de la disciplina de l'economia, tesis transformadores del pensament feminista. Se'ns va mostrar la importància de definir de nou el concepte del treball a partir d'incloure els treballs domèstics i de cura o de plantar cara al capitalisme i al patriarcat, fet que passa per anteposar a la lògica dels mercats la lògica de la vida, i com per aconseguir-ho cal pensar en un model econòmic diferent, “civilitzador” i radicalment transformador.

Tot seguit, i sumant a aquesta visió la d'una mirada diferent de la precarietat, Maria de la Fuente, experta en política feminista i tècnica de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials, ens va introduir el conflicte dels indicadors que utilitzem per analitzar la realitat, ja que si no aprenem a revisar-los en clau de gènere seguiran oferint una realitat esbiaixada, androcèntrica o falsa per a les dones. Sara Berbel,

doctora en psicologia social i directora general de Barcelona Activa, va introduir la necessitat de plantejar com a obstacle a la igualtat no només el “sostre de vidre”, sinó el fenomen que vam començar a estudiar ja amb Teresa Torns: “terra enganxifós”. Conceptes útils que ens van servir per definir algunes de les realitats que vivim les dones a la nostra quotidianitat amb les experiències de les nostres delegades en sectors com el de l'atenció domiciliària, que ens va presentar Maria Jesús Sereno, o el de la geriatria, que ens va explicar Pilar Ceprián.

Com cada any, també, vam reservar un espai obert a tot el públic, i en aquesta ocasió el vam dedicar a presentar la nostra campanya “Cos sí, cosa no”, de denúncia a la cosificació de les dones i que trobem en tots els àmbits de la nostra vida. Les dones de l'associació Àrtemis ens van explicar com posen el seu granet de sorra en la denúncia de la cosificació. Maria Freixanet, politòloga i senadora, va aprofundir en la clarificació de conceptes i en la necessitat d'atacar el problema des del seu naixement. Berta Florés, periodista i membre del moviment On Són Les Dones, va posar el punt de mira en els mitjans de comunicació. I Alba Garcia, secretària de les Dones, Diversitats i Polítiques LGTBI de CCOO de Catalunya, va posar les claus per entendre el seu origen i permanència en ple segle XXI.

Per finalitzar, la Marian, la Trini i l'Omaira, de la FSC, ens van oferir un divertit fragment de “La ramera de Babilònia”, i després va fer la clausura de l'escola Javier Pacheco, secretari general de CCOO de Catalunya.

Montse Sanahuja
Responsable de Diversitats i Polítiques de Salut
Dones de CCOO de Catalunya

Verónica Rubio

Pertanyo al Comitè d'Empresa d'Euro-pastry de Sarral (Tarragona) des de l'any 2003. Soc la secretària de les Dones, Diversitats i Polítiques LGTBI de la Unió Intercomarcal de CCOO de les Comarques Tarragonines. Estic afiliada al sindicat des del 2004.

Soc mare de dos nens, l'Ian i el David. Són el millor que m'ha passat a la vida i vull educar-los perquè facin seu, des de ben petits, el respecte que mereixen les dones i totes les persones, i siguin conscients de la igualtat entre homes i dones.

Dintre de les meves possibilitats intentaré millorar aquest món de discriminacions i desigualtats.

Dues frases que repeteixo molt sovint són: “Prefiero morir de pie que vivir de rodillas”, d'Emiliano Zapata, i “Más vale morir de pie que vivir arrodillado”.

Perfil de Twitter: @CcooCeleste

Mónica Alarcón León

Hola, soc, dona, mare, treballadora, feminista, sindicalista i lluitadora. Actualment, soc responsable de la Secretaria de Dones, Polítiques d'Igualtat, LGTBI i Diversitats a la Unió Intercomarcal de CCOO del Baix Llobregat – Alt Penedès – Anoia – Garraf.

Treballa a la companyia farmacèutica Almirall, on soc membre del comitè d'empresa i delegada de prevenció. Estic convençuda que lluitant tots plegats aconseguirem un món més igualitari i lliure de discriminacions i violència.

“Ser libre no es solo deshacerse de las cadenas propias, sino vivir de una forma que respete y mejore la libertad de los demás”, Nelson Mandela.

25-N, DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA ENVERS LES DONES

"ZERO VIOLÈNCIES MASCLISTES. ENS VOLEM LLIURES!"

Un cop més ha arribat el mes de novembre i amb ell, el dia 25, Dia Internacional per a l'Eliminació de la violència envers les dones.

Com cada any CCOO de Catalunya fem diferents actes a tot Catalunya per denunciar aquest flagell social que cada any maltracta i assassina dones i infants.

plenari

Us presentem tres dones més que formen part del plenari que vam anunciar en el número anterior de *Trebballadora*.

Irene Ortiz

Soc la coordinadora nacional d'Acció Jove - Joves de CCOO de Catalunya, a més de dona, treballadora, estudiant i inconformista.

Situacions d'injustícia a la feina van fer que deixés de mirar cap a una altra banda

i posés mà a l'obra en la defensa dels meus drets i del conjunt de companyes.

El fet de ser membre del comitè d'empresa en dues ocasions m'ha aportat un sentit més crític, més solidari i, sobretot, un inconformisme que busca cada vegada més millores laborals i socials.

BARCELONA

23 de novembre, 10 h. Sala d'actes de la seu de CCOO, Via Laietana, 16. Assemblea sobre violències que s'exerceixen vers les dones, i eines per poder-les erradicar. Inauguració a càrrec de Javier Pacheco i Alba Garcia.

10.30 h. Taula rodona amb Begoña Marugán de la Secretaria de la Dona de la Confederació de CCOO sobre el Pacte d'Estat. Experiències. 12.30 h. Acció i lectura del manifest a la Via Laietana.

GRANOLLERS

25 de novembre. 12 h. Plaça de la Porxada. *Performance*. Ho organitza: Taula d'Igualtat de Gènere de Granollers (on participa CCOO).

MATARÓ

20 de novembre. 19 h. Pla d'en Boet. Xerrada debat: "Pacte nacional contra la violència masclista".

Ho organitzen: Secretaria de les Dones de CCOO del Vallès Oriental – Maresme – Osona i Vocalia de Dones Laia l'Arquera.

25 de novembre. 19.30 h. Ajuntament de Mataró. Acte de rebuig a les violències masclistes.

Projecció del vídeo de denúncia realitzat per la Xarxa d'Espais Joves de Mataró. Lectura del manifest. Música i dansa. Ho organitzen: CCOO, Teixit de Dones i les entitats del Consell Municipal d'Igualtat Dona-Home.

Hi col·laboren: Centre d'Informació i Recursos per a les Dones i la Xarxa d'Espais Joves de Mataró.

TERRASSA

27 de novembre. 18.30 h. CCOO de Terrassa (sala Apolo Giménez). El Pacte d'estat contra la violència de gènere.

Ho organitza: Esquerres de Terrassa.

2 de desembre. La ruta de l'exili. Argelers – Cotlliure – Elna. Sortida guiada per Assumpta Montellà, historiadora i autora del llibre *La Maternitat d'Elna*.

12 de desembre. De 10 h a 18 h. VIII Escola Neus Català: "Violències sexuals". CCOO Terrassa (sala Apolo Giménez).

TARRAGONA

24 de novembre. Plaça de la Dona Treballadora. Lectura del manifest.

LLEIDA

24 de novembre. Assemblea: "La cosificació de la dona com a forma de violència".

GIRONA

25 de novembre. De 10 h a 18 h. Participació de CCOO en la Taula d'Entitats. Organitza: Xarxa de Dones de Girona.

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

15 de novembre. 9.30 h. CCOO del Baix Llobregat. "Protocols per la prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe".

La violència sexual va de festa

Ana Rojas Pazo i Mònica Penas Piñeiro -
Federació de Construcció i Serveis

Totes patim violències constantment, i als llocs d'oci i durant la nit és quan més freqüentment hi estem exposades. Aquest estiu s'han llançat diverses campanyes per disminuir el sexisme en espais d'oci nocturn. Es reclamen espais d'oci igualitaris lliures d'agressions sexistes a través de diverses campanyes i protocols de festa en diferents barris. Es tracta de denunciar els abusos sexuals en espais de festa per evitar situacions massa comunes i normalitzades d'abús sexual en l'oci nocturn i les festes populars.

L'assetjament verbal, l'assetjament físic, les amenaces... A l'espai públic es dona en un ventall ampli d'agressions que, amb més o menys intensitat, produeixen en la persona que n'és víctima una sensació d'incomoditat, malestar i angoixa. Són situacions quotidianes —mirades de tipus sexual, tocaments, fregaments— que la majoria de noies i dones han viscut en algun moment de la seva vida, encara que costi fer-les visibles i compartir-les, ja que moltes vegades són acceptades per la societat i no se'n reconeix l'impacte. Però tot són formes de violència contra les dones.

Volem poder fer servir aquests espais tranquil·les. Denunciem aquest sistema heteropatriarcal que ens condemna a totes a patir aquests tipus d'agressions, una, diverses o moltes vegades en el decurs de la nostra vida. I organitzant-nos ens adonem que veiem altres agressions, més petites, potser, i també les volem denunciar. També veiem les més greus. Aquelles que la societat condemna però que no és capaç d'evitar.

Si no canviem els valors i eduquem cap a un món feminista, els homes continuaran reproduint rols masclistes i, en el pitjor dels

casos, cometent assetjaments i agressions. Fartes de restar en silenci davant les agressions ens rebel·lem i ens convertim en defensores d'un món lliure de violències masclistes. Totes les persones tenim dret a viure en llibertat, sense por de ser sotmeses, sense por de viure relegades, i sense por de ser maltractades, denigrades, mutilades, violades i assassinades.

Perquè no és anecdòtic patir violències: és conseqüència d'aquest sistema que fa que els homes facin servir els seus cossos amb força i que les dones siguin pintades com un objecte, per tant com uns cossos usables i violentables, i que renunciem al nostre plaer, consentint i mantenint-nos silencioses. Silencioses fins ara, el moment en què lluitem.

La festa i la nit no són excuses: actuem contra les violències masclistes.

PER QUÈ CAL ERRADICAR LA COSIFICACIÓ DE LA DONA?

Perquè és l'ús que es fa d'una dona o de la seva imatge per a finalitats que no la dignifiquen com a ésser humà

Perquè és una forma de violència masclista i la trobem, d'una manera normalitzada, al cinema, la publicitat, la música, el món de l'esport i el conjunt de la societat

Perquè cada cop més trobem pràctiques laborals molt discriminatòries cap a les dones a les ofertes de treball, als llocs de responsabilitat i en les diferències salarials

Cal prendre consciència del nivell de discriminació que suposa la cosificació i incidir en l'educació dels infants per erradicar-la

EL COS DE LES DONES NO ÉS UN PRODUCTE NI UN NEGOCI!

Més de 130 dones en la I Assemblea Feminista a Catalunya d'abordatge de les violències masclistes

El passat dissabte 21 d'octubre més de 130 dones protagonitzaven, als locals de Ca la Dona, la I Assemblea Feminista a Catalunya d'abordatge de les violències masclistes.

L'assemblea convocada per Novembre Feminista va tenir diferents moments en els quals vam debatre com a activistes contra les violències masclistes.

En primer lloc, es va fer un petit recull de les dones assistents a l'assemblea, més de 130 de 165 adscrites, el 75% d'elles organitzades en col·lectius feministes, que representaven 40 organitzacions, CCOO entre elles, i vingudes de diferents punts de Catalunya, tot i que la immensa majoria provenien de la província de Barcelona.

A continuació es va fer una presentació que recollia la història dels moviments feministes davant les violències masclistes, i que dona-

va el punt de sortida als quatre espais de reflexió en els quals es va estar treballant per separat durant més de dues hores.

L'espai de **Discursos feministes sobre les violències masclistes**: "Com expliquem les violències i conceptes que ens ajuden per arribar a les dones i al conjunt de la població" és on hi havia més dones apuntades i es va subdividir en 5 grups. Va tenir com a objectiu debatre sobre els discursos, els relats i la terminologia dels feminismes per parlar de violències masclistes.

L'espai de **Debats entorn l'autodefensa feminista**: "Com ens autodefensem i quins reptes i preguntes ens planteja l'autodefensa" va reflexionar sobre com treballar l'autodefensa, individual i col·lectiva, i feminista.

L'espai de **Mitjans de comunicació i xarxes socials** es plantejava: quines iniciatives i

respostes hem posat en marxa a les xarxes socials i els mitjans? Quines incidències hem tingut? I què més podem fer?

l'últim espai va treballar al voltant de les **Violències sexuals**: "Quines aportacions hem fet les feministes als discursos sobre les violències sexuals? I quins són els nous debats i les noves estratègies?"

A l'espai plenari de la tarda es van presentar els resums dels grups i la continuïtat de l'activisme feminista a partir d'aquests treballs i estratègies.

Aquests resums dels grups i les propostes que sorgeixen es poden consultar a <https://novembrefeminista.wordpress.com/i-assemblea-del-moviment-feminista-contra-les-violencies-masclistes/>, i també en farem difusió des de la nostra web. ●

Lidia Sandalinas Féliz

"Aquest projecte és la nostra veu [...] perquè mitjançant aquest projecte la gent s'assabentarà del que passa, del masclisme, del terror que fa a vegades treballar de nit; la salut, perquè a vegades emmalaltim, que ho fem per necessitat econòmica..."

"Nocturnes". La vida quotidiana de les dones que treballen de nit a l'àrea metropolitana de Barcelona ha estat la proposta guanyadora de la 8a edició del Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l'àmbit laboral, que impulsem des de la Fundació Cipriano García.

L'objectiu del projecte "Nocturnes" és visibilitzar i analitzar com el disseny i la planificació urbana dels barris i les ciutats afecta el desenvolupament de la vida quotidiana de les dones que treballen de nit. El resultat recull propostes de millora en l'àmbit de la mobilitat, la seguretat i les condicions laborals.

"Nocturnes" és un projecte col·lectiu, realitzat en xarxa, i coordinat per Sara Ortiz, del Col·lectiu Punt 6, amb la Fundació Àmbit Prevenció, la Secretària de la Dona de CCOO, Ca la Dona, Irídia i un equip de 24 dones que treballen de nit.

El jurat va valorar "Nocturnes" per la manera en què s'havia desenvolupat des de la investigació i des de l'experiència de les protagonistes com a exemple de treball intergeneracional, amb propostes d'intervenció concretes i com a eina pedagògica imprescindible.

El jurat va fer, així mateix, una menció especial al projecte "Auxiliares de la dependència, cuidadoras del pueblo", per la seva lluita en contra del treball precari i per la visibilització i la valoració del sector. ●

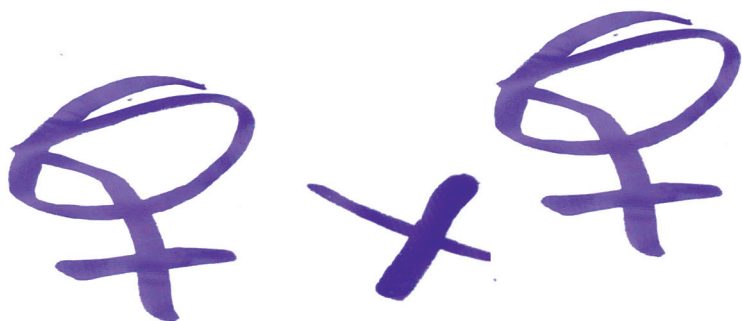

"Nocturnes"

DONES X DONES

Construïm ponts, no murs

El nostre grup Dones x Dones neix el novembre del 1992 per donar resposta als crims contra les dones en la guerra de Bòsnia-Hercegovina. Som un grup de dones feministes i antimilitaristes que concebem la solidaritat entre dones de països enfrontats pels seus governs com un enriquiment i una font de coneixement i d'educació permanent per a la consecució de la pau.

El nostre propòsit ha estat sempre fugir de la idea que les dones som només víctimes, ni en temps de pau ni en temps de guerra, i explicar que hi ha moltes dones que no solament s'han rebel·lat, sinó que a més han aconseguit organitzar-se i que tenen un projecte propi per sobreviure i per començar de nou.

Hem participat activament en actes dels altres moviments on cabia aquest tema, com la Conferència Mediterrània Alternativa i, molt en especial, el Tribunal Permanent dels Pobles. La nostra acció ens ha acostat als grups del moviment pacifista i antimilitarista —estem implicades en la campanya “Aturem la guerra”—, cosa que ens ha permès introduir la mirada feminista sobre el tema de les guerres, trencant els paràmetres patriarcal de veure les dones com a víctimes que cal “salvar” sense agència pròpia.

El nostre objectiu fonamental continua sent, doncs, portar endavant una pràctica de solidaritat i relació amb dones d'altres països que es troben en conflictes de diferent tipus, des d'una perspectiva feminista i antimilitarista.

Al llarg dels anys hem aprofundit en la nostra relació amb dones de la xarxa de Dones de Negre contra la guerra: de Palestina-Israel, d'Afganistan, d'Euskadi, de Colòmbia, d'Argèlia, d'Iraq, de Mèxic... i hem donat veu a les propostes de les dones per una “pau que sigui la nostra” (no la pau dels cementiris), sense violència ni injustícia ni masclisme, fent arribar els seus missatges, mantenint la relació, convidant-les a venir..., en definitiva, manifestant-nos contra les guerres.

En aquests moments de conflicte entre Catalunya i Espanya, apostem per no trencar els vincles amb les dones de cap comunitat, treballant juntes per una solució al conflicte des del feminisme que tant ens uneix, la no-violència i el respecte als drets humans de les persones i dels pobles.

Juntes hem après propostes de mediació, que cap govern ni institució parli en nom nostre, no considerem enemigues les dones de l'altra part del conflicte, sinó que creem ponts i xarxes de relació a partir de la defensa de la vida humana i del planeta, amb la no-violència i la sororitat.

Dones x Dones treballem per aconseguir la desmilitarització de la societat capitalista i patriarcal.

Fora la guerra de la nostra història. Fora la guerra dels llibres de text. Fora la guerra de qualsevol espai educatiu (Saló de la Infància, Festes de la Mercè, Saló de l'Ensenyament...) entre altres. Ens declarem a favor de la desobediència civil i la insubmissió davant de les imposicions de qualsevol agent armat.

La seguretat de les dones passa per les xarxes de relació, i vindiquem la participació de les dones a tots els processos de pau durant i després del conflicte.

El nostre espai de trobada ha estat sempre Ca la Dona (carrer de Ripoll, 25), casa nostra, on actuem i treballem amb tots els grups de dones feministes.

Us podeu posar en contacte amb nosaltres a:

donesxdones@gmail.com

Intervenció sindical: seguiment de l'assetjament sexual des del SIAD

Des del SIAD (Servei d'Informació i Atenció a les Dones) laboral de CCOO volem donar una atenció integral a les dones que tenen diferents problemàtiques als seus centres de treball.

Abans que res, l'atenció d'una dona que entra al sindicat per motius d'assetjament o violència masclista implica necessàriament no fer judicis de valor sobre aquesta persona, que arriba en un estat anímic molt deteriorat.

Si des del SIAD sabem amb certa antelació a quina empresa pertany la dona, mirarem si hi ha comitè, delegats i delegades, etc., i, si no fos així, parlarem amb la federació, el territori o la Secretaria de Dones de CCOO de Catalunya perquè puguin ser presents a l'entrevista.

A la consulta deixem que la dona es prengui el temps necessari perquè expliqui l'experiència que viu i determinem quina és la problemàtica del cas. És molt important també dir a la dona que no farem res que ella no vulgui fer i que l'acompanyarem en allò que necessiti.

Si es troba de baixa mèdica per malaltia comuna, li direm que faci un canvi de contingència i que el seu metge li faci la derivació a la Unitat de Salut Laboral del CatSalut. També li oferirem la possibilitat de recuperació psicològica a través de la xarxa de SIAD dels municipis.

Així mateix, demanem a la dona que faci un escrit en què relati tot el que li ha passat, si té testimonis i si aquests poden estar disposats a declarar.

Des del SIAD laboral, juntament amb la Secretaria de Dones de la federació a la qual s'adscriu l'empresa on treballa la dona que demana assessorament, farem una avaluació del cas i ens posarem en contacte amb Salut Laboral i amb el Gabinet Tècnic Jurídic per valorar la interposició d'una denúncia a la Inspecció de Treball.

Des del SIAD laboral farem un acompanyament integral a la persona, atès que les dones víctimes de violència masclista —com pot ser l'assetjament sexual— es troben en

una situació anímica molt feble. En concret, les acompanyarem, si és possible a fer les diferents gestions, a la Unitat de Salut Laboral, a la mutua si té visites, i en els casos de derivació a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques i Sanitàries, a la Inspecció de Treball i al jutjat.

Malauradament, les dones que hem atès al SIAD laboral per assetjament sexual treballen, majoritàriament, en empreses petites o mitjanes i, finalment, malgrat la intervenció sindical acaben marxant de l'empresa.

La precarietat laboral provoca més situacions de discriminació cap a les dones i moltes no ho denuncien per por de perdre la feina.

Des del SIAD laboral treballam en l'elaboració d'uns protocols i d'uns circuits que ens ajudin a millorar el servei i l'atenció a les dones, a fi d'estar coordinades amb la xarxa de SIAD de Catalunya! ●

Lluïsa González Ruiz

Servei d'Informació i Assessorament a les Dones en l'àmbit laboral

CCOO ha posat en marxa el SIAD laboral, un servei especialitzat que està adreçat a totes les dones treballadores i que està en connexió amb tots els serveis especialitzats de la Xarxa Nacional de Recursos de Catalunya. Ofereix assessorament en:

Discriminacions per raó de sexe o de gènere: salaris, promocions, accés a l'ocupació, acomiadaments, embaràs, lactància i maternitat, i accés a la formació.

Condicions de treball: jornades laborals i mobilitat.

Drets laborals i prestacions de la Seguretat Social: conciliació de la vida personal, la laboral i la familiar: permisos com el de maternitat i paternitat, reduccions de jornades, excedències..., prestacions per l'exposició a riscos laborals durant l'embaràs i la lactància natural.

Violència masclista a la feina: assetjament sexual i per raó de sexe a la feina, drets laborals de les dones que pateixen violència masclista en l'àmbit de la parella. ●

Tel. 93 481 27 00 - conc@ccoo.cat

Violència sexual

Segons l'informe del grup d'especialistes per combatre la violència contra les dones del Consell d'Europa (1997), els diferents tipus que aquesta adopta són els següents:

- Violència física.
- Violència psicològica.
- Violència estructural.
- Violència econòmica.
- Violència espiritual.
- Violència sexual.

La definició que en va fer aquest grup d'especialistes és la següent: "Qualsevol atemptat contra la llibertat sexual de la dona pel qual sigui obligada a suportar actes de naturalesa sexual o a realitzar-los. Inclou qualsevol acte o expressió sexual realitzats contra la seva voluntat que atempti contra la seva integritat física o afectiva."

Alguns exemples d'aquest tipus de violència són: acudits i bromes sexuals, mirades fixes irascibles, comentaris desagradables, exhibicionisme, trucades telefòniques ofensives, propostes sexuals inde-

sitjades, violació o participació forçada en pornografia, tocaments indesitjats, relacions sexuals obligades, incest, etc., tot això dirigit a l'execució d'actes sexuals que la dona considera dolorosos o humiliants. També ho són els embarassos forçats i el tràfic i l'explotació en la indústria del sexe (prostitució forçada).

Segons l'ONU, tots aquests tipus de violències contra les dones poden donar-se en diferents contextos: familiar, laboral, escolar, social, als mitjans de comunicació, en conflictes armats, en les tradicions culturals, etc. ●

Teresa Mollà
Agent d'igualtat. Formadora en temes de gènere
<http://teresamolla.wordpress.net>
tmolla@telefonica.net

NENES SEGRESTADES PER BOKO HARAM

El segrest de Chibok va consistir en un segrest i una esclavització massius perpetrats pel grup terrorista Boko Haram en un col·legi femení de Chibok, a Borno, al nord-est de Nigèria, el 14 d'abril del 2014. El nombre d'alumnes segrestades i esclavitzades s'estima en 276, de les quals 219 romanen encara en parador desconegut dos anys després.

Les joves formen part de les 2.000 dones i nenes segrestades en un any —del 2014 al 2015— per Boko Haram, segons la BBC, tot i que aquest cas va atraure especialment l'atenció internacional. L'octubre del 2016 es va aconseguir l'alliberament de 21 noies segrestades i el novembre, d'una altra. En l'actualitat es calcula que en queden captives 196.

Les nenes i joves que són segrestades i posteriorment alliberades no només han de fer front a una història terrible d'abús vivint amb els extremistes, sinó que quan tornen a la seva llar són marginades. Es veuen sotmeses a l'estigma d'haver viscut com "una dona de Boko Haram".

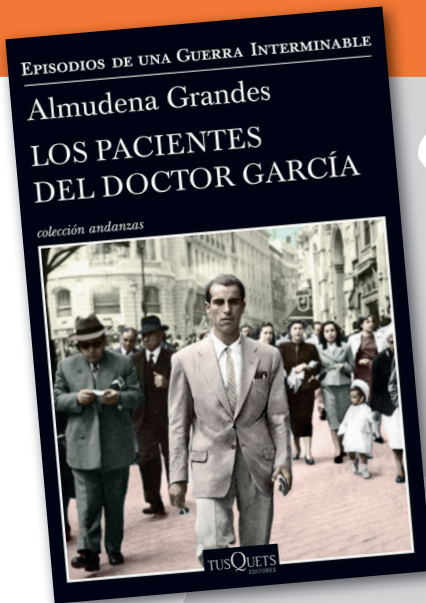
El passat 4 de maig el grup islamista va alliberar 82 nenes del grup de 276 que havia segrestat el 2014.

L'alliberament va ser producte d'una negociació del Govern amb el grup militant, que, a canvi, va obtenir l'alliberament de diversos detinguts. Les menors alliberades van quedar sota la custòdia de l'exèrcit nigerià i van ser portades en un comboi per carretera des d'una zona remota a una base militar a Banki, prop de la frontera amb Camerun.

Hem de recordar que encara no se sap res de gairebé 200 nenes de les que van segrestar fa més de tres anys i mig. ●

'Los pacientes del doctor García'

Autora: Almudena Grandes

Los pacientes del doctor García és el quart llibre dels *Episodios de una guerra interminable*, que va començar amb la publicació, el 2010, del llibre *Inés y la alegría*, i que ha continuat amb *El lector de Julio Verne* i *Las tres bodas de Manolita*.

El llibre s'inicia l'any 1946 i retrocedeix i avança en el temps: retrocedeix fins als anys de la República, transcorre per la Guerra Civil i avança durant els anys de la dictadura.

La novel·la gira entorn de la vida del doctor García, obligat a canviar de nom i d'identitat per evitar ser afusellat. Ell continua vivint a Madrid, lluny dels seus barris.

Són els anys de la fi del Tercer Reich, i el relat ens mou entre personatges de ficció i reals d'uns successos que coneixem poc i dels quals es parla poques vegades.

Llegim sobre aliances entre la Falange i el nazisme, de com la primera va protegir els nazis fugits del Tercer Reich i de com els va facilitar identitats falses per viure a

Espanya o per transitar-hi a fi de dirigir-se a altres indrets, entre els quals Argentina, punt en què aprofita per parlar del peronisme.

La novel·la palesa també uns dels papers clau dels republicans a l'exili: els contactes amb els aliats, amb els seus serveis secrets, la recerca del seu suport..., i denuncia també la connivència d'aquests, els aliats i els seus serveis secrets, amb el franquisme.

Així mateix, ens retrobem amb altres personatges republicans que ja havien aparegut a altres dels seus *Episodios*.

Com sempre, el relat es desenvolupa a través de la vida d'aquests personatges, les seves emocions, els seus dubtes, les seves valenties, els seus amors, que es converteixen en les seves petites victòries personals, i les seves decepcions i derrotes, perquè, tal com diu Almudena Grandes, sabem quin va ser el final de la història. ●

Lidia Sandalinas Féliz

'Sonita', un documental per viure i gaudir

Direcció: Rokhsareh Ghaemmaghami
2015 Iran, Alemanya, Suïssa
Gènere: Biogràfic/musical

Sonita és un documental que ens apropa a la vida d'una noia afgana que està refugiada a l'Iran. No té papers i ha de treballar per aportar diners a la seva família. Tot i així, la seva mare vol casar-la per poder pagar el dot d'un germà. Tot el seu futur és negatiu, però la força d'aquesta nena —vol ser cantant de rock— i la solidaritat que troba fa que pugui superar les dificultats.

És un documental per viure i gaudir. La vida real és la millor pel·lícula i, sobretot, quan té un bon final. La directora és Rokhsareh Ghaemmaghami, que s'ha implicat personalment a ajudar la noia. *Sonita* compon cançons i videoclips d'una gran qualitat en què parla de la dura realitat que viu. *Brides for sale* (*Núvies per vendre*), cançó inspirada en la seva lluita, és la que obre el camí per canviar el seu destí.

Tot i així no ens deixa tranquil·les, ja que no totes les nenes-noies que es troben en aquestes circumstàncies se'n poden sortir. Veurem com el treball amb les refugiades a l'Iran, país on les dones ho tenen molt malament, ens mostra que sempre hi ha esclatxes per ser solidàries. Podem trobar elements per reflexionar sobre les guerres, promogudes per Occident, que destrueixen països i fan retrocedir els drets de les dones.

Aquest documental ha estat molt premiat i és fàcil de veure en línia, en versió original subtítulada. ●

Carme Catalán Piñol

Manifest de CCOO de Catalunya**25 de Novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones**

ZERO VIOLÈNCIES MASCLISTES ENS VOLEM LLIURES!

Any rere any ens instem col·lectivament a avançar en l'erradicació de les violències masclistes, apel·lem a la complicitat, el compromís i la cooperació de tota la societat, institucions i organitzacions, i exigim als poders públics fer efectives i més eficaces les polítiques.

El pacte d'estat contra la violència de gènere és el resultat de les pressions del moviment de dones i feminista, de diverses mobilitzacions, com el #19J, i de plataformes com el 7-N o Novembre Feminista, de les quals CCOO forma part, i que, tot i que interpel·la tots els governs a fer un pas endavant en alguns aspectes, neix amb moltes deficiències.

A Catalunya, al llarg del 2017, hi hagut 7 dones assassinades (2 havien interposat denúncies) i 1 menor. Els feminicidis o assassinats masclistes són el resultat més greu de la violència masclista i n'hem de ser conscients per abordar-la, prevenir-la i erradicar-la de manera efectiva.

Enguany les campanyes "#NoésNo" o "#JoTambé" ens mostren tant l'abast de les violències sexuals que pateixen dones de totes les edats, orígens i condicions com la resposta apoderada i col·lectiva que situa al centre de l'agenda pública la necessitat de donar-hi resposta i de posar fi a la impunitat dels autors. La situació de les dones refugiades, desplaçades o víctimes de conflictes bèl·lics lluny de millorar es cronifica davant la passivitat i la impunitat dels governs i els estats de la Unió Europea.

La Confederació Sindical Internacional (CSI) afirma que als països industrialitzats entre el 42% i el 50% de les dones treballadores han estat víctimes d'assetjaments. La xifra se situa entre un 40% i un 50% a la Unió Europea. La violència masclista en l'àmbit laboral en forma d'assetjament sexual i per raó de sexe és una realitat amagada al nostre país. Segons un estudi de l'Institut de la Mujer (2006), a l'Estat espanyol més de 800.000 treballadores declaren patir assetjament, 180.000 de les quals molt greu. L'Enquesta de violència masclista a Catalunya del Departament d'Interior ja el 2010 apuntava que gairebé 1 de cada 10 dones perd la feina a causa de l'assetjament sexual o per raó de sexe.

La violència masclista i institucional és una realitat que en l'actual situació de creixement de les desigualtats socials i de gènere resultants de les reformes laborals, les retallades i la precarietat de l'ocupació afecten de manera específica les dones i n'estan afavorint l'empobriment, la bretxa salarial de gènere i l'exclusió social. Fer públic el patiment que suposen les agressions psicològiques, físiques, econòmiques o sexuals interpel·la tota la societat, agents i poders públics.

PER TOT AIXÒ DES DE CCOO DE CATALUNYA EXIGIM:

- L'adopció urgent del pla de seguretat i atenció a les dones desplaçades, refugiades i demandants d'asil.
- El compliment del Protocol d'Istanbul - GREVIO.
- El desplegament amb partides pressupostàries específiques de les 200 mesures del Pacte d'estat contra la violència de gènere.
- Que el Govern de la Generalitat desenvolupi la Llei d'igualtat efectiva de dones i homes, i desplegui plenament la Llei del dret de les dones a erradicar la violència masclista, amb recursos humans i econòmics suficients.
- Que el Govern de la Generalitat garanteixi amb recursos suficients la xarxa de recursos i serveis locals i comarcals, de protecció, suport i seguiment a les dones que pateixen violència masclista.
- La garantia d'una cartera bàsica de serveis i prestacions socials per a l'assistència integral de dones víctimes de la violència masclista.
- La dotació a la Inspecció de Treball de personal format i especialitzat en gènere que pugui actuar d'ofici per detectar i identificar discriminacions laborals, sobretot en professions feminitzades.
- Que en les relacions laborals s'adoptin mesures de tolerància zero a l'assetjament sexual i per raó de sexe.
- A les empreses, cal garantir polítiques de no-discriminació cap a les dones i la implementació de mesures per a la contractació i el foment de l'ocupació de les dones.

DES DE CCOO ENS COMPROMETEM A:

- IMPULSAR formació i sensibilització en matèria d'igualtat d'oportunitats, de negociació de convenis i plans d'igualtat, a delegades i delegats sindicals.
- PROMOURE les millores de la regulació legal dels drets laborals i de protecció social de les dones víctimes de violència masclista per part de la parella o exparella.
- REFORÇAR la negociació de protocols d'actuació davant l'assetjament sexual i per raó de sexe.
- AFAVORIR la col·laboració i el treball en xarxa amb el conjunt de les administracions, organitzacions i associacions de dones en la lluita per a l'erradicació de la violència masclista a la feina i a tot arreu.

